

SVIZOVE STRANI

[novice]

9. marec 2004 • Ljubljana

Sviz podprl stavko bosanskega sindikata izobraževanja in vzgoje

Sviz je predsednikoma vlade Unsko-sanskega ter Zeniško-dobojskega kantona poslal pismo, v katerem podpira stavkovne zahteve zaposlenih v osnovnih in srednjih šolah teh dveh kantonov. Prizadevajo si za izenačitev plač in pravico do ostalih ugodnosti, kot jih imajo druge službe, financirane iz proračuna kantona. Sviz poziva predsednika vlade, naj spoštujeta zakone in podpisane dogovore ter s sindikatom rešita odprta vprašanja glede plač in drugih obveznosti.

12. marec 2004 • Ljubljana

200.000 obiskovalcev

Ta dan, natanko ob 11:50, smo po uradnem štetju dočakali dvestotisoči obisk na Svizovih spletnih straneh. Glede na to, da obiskovalce štejemo od leta 1999, spletne strani pa so nastale že konec leta 1996, smo številko 200.000 neuradno še presegle.

16. marec 2004 • Ljubljana

Seja Glavnega odbora Sviza

Glavni odbor Sviza je na seji potrdil finančno poročilo za leto 2003 in finančni načrt za leto 2004, sprejel sklep o preoblikovanju strokovne službe Sviza v tajništvo sindikata, največ časa pa je namenil razpravi o poteku pogajanj za sklenitev Kolektivne pogodbe za javni sektor. Vztrajal bo, da se uresniči zahteva o povišanju plač v vzgoji in izobraževanju ter uskladijo ali izenačijo razmerja do primerljivih poklicev v preostalem javnem sektorju. Enako skrb bo namenil tudi dogovarjanju o plačah računovodskih, administrativnih in tehničnih delavcev v vzgoji in izobraževanju.

O aktualnem vprašanju izbirnih predmetov v devetletki Glavni odbor meni, da je bila njihova vpeljava v prenovljeno osnovno šolo primerna rešitev. Ministrstvo poziva, naj pri poseganju na to področje upošteva pripombe učiteljskih in učiteljev. Sviz bo zlasti pozorno spremljal morebitne spremembe v organizaciji ali številu izbirnih predmetov in bo odločno nasprotoval vsem tistim, ki bi imele negativne posledice za zaposlene v šolah (morebitno odpuščanje ob ukinjanju nekaterih izbirnih predmetov).

Sviz se je opredelil tudi do vprašanja pridruženosti javnih vrtcev osnovnim šolam in zavzel stališče, da je za kakovostno vzgojno in izobraževalno delo pomembno, da javni vrtci ostanejo samostojni.

24.-26. marec 2004 • Bruselj

Glavni tajnik Sviza v Bruslju

Branimir Štrukelj se je udeležil 22. Izvršilnega odbora Izobraževalne internacionale (EI) v Bruslju. Tam so že potekale priprave in usklajevanje dokumentov za bližajoči se juljski kongres v brazilskem Portu Alegru. Na sestanku so govorili o usklajevanju statuta in aktov EI zaradi povezovanja z World Confederation of Teachers (WCT) in sprejeli v svojo organizacijo pet novih članic (SYNEC in FECASE iz Kameruna, PSEUM z Malavija, TOPPS s Filipinov in VONU iz Ukrajine). Največ časa so namenili trem programskim sklopom, s katerimi se bodo ukvarjali tudi na kongresu - pravici do poučevanja, pravici do učenja (izobraževanje kot javna dobrina ali tržno blago), usposabljanju kakovostnih učiteljev in ohranjanju ravni kakovosti v izobraževanju.

6. april 2004 • Ljubljana

Strokovno srečanje o nasilju v šoli

Na srečanju so govorili o celostni problematiki nasilja v šoli in o mogočih strategijah njegovega preprečevanja. Predvsem so se ukvarjali z nasiljem nad učitelji. Marjan Gojkovič, predsednik Komisije o nasilju, je predstavil tudi ugotovitve ankete o nasilju v šolah. Podrobnosti s srečanja lahko preberete v posebnem članku.

5. in 6. april 2004 • Ljubljana

Seja Izvršilnega odbora Sviza

[napovednik]

16. in 17. april 2004 • Portorož
Mednarodni posvet o splošni izobrazbi

19. april 2004 • Ljubljana
Nadaljevanje 20. seje Izvršilnega odbora Sviza

21. seja Izvršilnega odbora Sviza

23.-25. april 2004 • Budimpešta
Srečanje članic organizacije PECO

26. in 27. april 2004 • Bruselj
Panevropska konferenca EI/ETUCE

[uvodnik]

IZBIRNI PREDMETI IN PREOBREMENJENI OTROCI

V zadnjem času se v strokovni javnosti in zunaj nje že pojavljajo zahteve po spremembah ter zamisli o mogočih organizacijskih rešitvah glede izbirnih predmetov v osnovni šoli, čeprav je devetletka šele dobro zaživela.

Ko se je ob prenovi osnovne šole razmišljalo o vpeljavi izbirnih predmetov, je bilo mogoče slišati nekaj pomislekov. Izkazalo se je, da je bila odločitev bolj ali manj pravilna. Izbirni predmeti otrokom namreč ponujajo možnost, da si po svojih željah in interesih izberejo tiste, ki so jim bližje. Tako je šola bolj privlačna in zanimiva, mnogim pa premišljena izbira ponujenih predmetov olajša tudi prehod v srednjo šolo. Nenazadnje je že sama možnost izbire pomemben motivacijski dejavnik.

Seveda so se v teh nekaj letih po vpeljavi izbirnih predmetov pokazale tudi nekatere slabosti in pomanjkljivosti, ki jih bo po našem mnenju treba čim prej odpraviti. Za to se zavzemamo tudi na Svizu. Med težavami so največkrat omenjene preobremenjenost otrok, prevelika razpršenost izbiri učencev, zaradi česar šole niso bile sposobne ponuditi vseh izbirnih predmetov, 'luknjičast' urnik in druge težave, povezane s kadrovskimi, materialnimi in prostorskimi zmoglostmi šol.

Kljub temu da je šolsko ministrstvo ves čas zagovarjalo stališče in tudi z mednarodnimi primerjavami dokazovalo, da slovenski osnovnošolci niso preobremenjeni, je strokovnemu svetu vseeno poslalo v oceno osnutek sprememb, ki kar se da upošteva predloge in pripombe o izbirnih predmetih. Čeprav osnutek ne predvideva upoštevanja zunajšolskih dejavnosti namesto izbirnih vsebin, se je minister Slavko Gaber spretno znašel in 'rešil' tudi to vprašanje. Ponudil je možnost, da bi otroci poslej lahko namesto treh izbirnih predmetov izbrali samo dva. S tem

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

se je elegantno ognil pritiskom staršev glede preobremenjenosti otrok in hkrati tudi zahtevam po upoštevanju dejavnosti, ki potekajo zunaj šole in neodvisno od nje (jezikovni tečajji, taborniki, športna društva ...).

Pri razmišljanju o vpeljavi novih izbirnih predmetov je namreč problematično že dejstvo, da so le-ti del programa obvezne javne šole, zato jih je torej treba izvajati v javnih šolah, hkrati pa imajo po svojih ciljih in vsebini določeno mesto v strukturi pouka in so del javnega kurikula. Pri treningu neke športne dejavnosti vzgojni in didaktični cilji najbrž niso prav v ospredju. Prav tako bi ukinitve nekaterih izbirnih predmetov ali vpeljava 'zunanjih' lahko pomenila tudi to, da bo manj pedagoških ur, in marsikateremu učitelju ne bo uspelo opraviti pedagoške obveznosti.

Sviz si bo zato tudi v prihodnje prizadeval, da se organizacija izbirnih predmetov v osnovi ne bi spreminjala. Zavzemal se bo le za take spremembe, ki ne bodo škodovala zaposlenim v šolah. Sviz je tako šolskemu ministru na zadnjem sestanku - ta je bil sicer namenjen pogajanjem o plačah v vzgoji in izobraževanju - že izrazil zaskrbljenost, da bi se zaradi predlaganih sprememb v zasnovi izbirnih predmetov lahko pojavili presežki med zaposlenimi. Minister je ocenil, da težav s presežnimi delavci ne bo. Sviz pa je še enkrat poudaril, da je izguba delovnih mest nesprejemljiva in bo zato nasprotoval vsem spremembam, ki bi kakor koli škodovala učiteljem.

[v središču]

TEŽAVE POKLICNEGA IZOBRAŽEVANJA

Veliko je bilo že napisano o problematiki poklicnega izobraževanja in o vseh težavah, s katerimi se srečuje v strokovnem srednjem šolstvu. Že nekaj zadnjih let se povečuje vpis v gimnazijske programe ter upada vpis v nižje in srednje poklicno izobraževanje.

Vpis v poklicne šole upada

Medtem ko se je v splošne gimnazije v šolskem letu 2000/2001 vpisalo 34 odstotkov celotne populacije, se jih je samo dve leti pozneje vpisalo že 38 odstotkov. V istem obdobju je odstotek vpisanih v programe srednjega poklicnega izobraževanja po dualnem sistemu z že tako nizkih 4 odstotkov padel še za odstotek.

Zaskrbljujoč je podatek, da klopí v nekaterih poklicnih šolah že ostajajo prazne. Tako se v prvi letnik srednje gradbene šole v Kranju v tem šolskem letu ni vpisal niti en dijak, za prihodnje leto pa poklicne namere kažejo, da bodo vpisani le štirje zidarji in štirje tesarji. Zmanjšuje se tudi vpis v izobraževalne programe za druge poklice, predvsem za mesarje, slikopleskarje, električarje-energetike, avtoličarje, kleparje-krovce in mizarje. Pri vsem tem je zlasti zanimivo to, da delodajalci skoraj obupano

Sandi Modrijan

iščejo prav te kadre in ponujajo celo študentske, le-te pa ostajajo nepodeljene ...

Premajhen vpis v posamezni program skušajo na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport odpraviti z združevanjem programov, tako da imajo dijaki različnih programov skupen splošnoizobraževalni in strokovni del, praktični del pa poteka pri posameznem delodajalcu, kar je uveljavljeno za dualni in tudi šolski program. Tako pa šolska oblika poklicnega izobraževanja pravzaprav izginja in vse bolj se uveljavlja zgolj dualni sistem. To odpira nove

težave in vprašanja - ukinjanje šolske oblike poklicnega izobraževanja in izvajanje praktičnega dela pri obrtnikih tudi za to obliko pomeni, da bo brez dela ostalo več učiteljev praktičnega pouka, prav tako pa tudi učitelji splošnoizobraževalnih in strokovnih predmetov, saj bodo po novem ti predmeti za vse skupni. Vprašljive so tudi prednosti praktičnega dela pri mojstrih v dualnih programih. Dosežki zaključnih izpitov kažejo, da dijaki dualnega sistema ne naredijo boljših izdelkov kot dijaki v šolskem sistemu. Mojstri dijakom zaradi nepolnoletnosti tudi ne dovolijo delati na vseh strojih, medtem ko imajo šole na voljo vse stroje in učitelje, ki so strokovno dovolj usposobljeni, pedagoško pa še mnogo bolj kot mojstri.

Prednosti in slabosti dualnega sistema

Praktično izobraževanje pri mojstrih v delavnicah skriva še nekatere druge nepravilnosti. Vajenci si sicer ne upajo prenehati govoriti o težavah z delodajalci, saj se bojijo prekinitve pogodbe in drugih posledic. Vseeno so omenili, da se po njihovem mnenju pri delodajalcih ne

naučijo dovolj, da le-ti do njih nimajo pravega odnosa in da delajo včasih tudi več kot dogovorjenih 38 ur na teden, vendar za dodatne ure ne dobijo plačila. Mnogi dijaki, ki se praktično izobražujejo pri obrtnikih, prav tako niso zadovoljni, da včasih dobijo nagrado za delo izplačano 'na roko'. Tako nimajo nobenega dokazila o plačilu. Nekateri delodajalci jih tudi ne prijavijo v pokojninsko in invalidsko zavarovanje in zanje ne plačujejo prispevkov.

Kako naprej

Šolsko ministrstvo bi moralo resno razmisliti, ali je dualni sistem res tako dober, kot se ga zagovarja. Šolski sistem poklicnega izobraževanja zamira zaradi večje naklonjenosti dualnemu. Pojavljajo se presežki med učitelji, čeprav so ti strokovno zelo usposobljeni, same šole pa dovolj dobro opremljene s potrebnimi stroji in napravami, da bi lahko na njih potekal praktični del izobraževanja. Na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport so še vedno preveč ozkogledi in opazijo le finančne prednosti dualnega sistema (ta naj bi bil cenejši), ne vidijo pa ostalih pomanjkljivosti. Kljub temu da je klasični šolski sistem morda res zastarel in je tudi v Evropski uniji poklicno izobraževanje strukturirano tako, da poteka del izobraževanja v šoli, del pa pri delodajalcu, bi morali odgovorni vsaj znova premisliti, ali ne bi bilo treba dualnega sistema vsaj malo prilagoditi, če že ne spreminiti.

SANDI MODRIJAN

[aktivnosti]

STROKOVNO SREČANJE O NASILJU V ŠOLI

► V Svizu že nekaj časa zaskrbljeno ugotavljamo, da so učitelji in drugi delavci na šolah vse pogosteje žrtve nasilja. Da bi se znali ustrezno spoprijeti z njim, predvsem pa da bi se naučili delovati preventivno, se bodo morali zaposleni na šolah dobro seznaniti s tem pojavom. Zato je bila ustanovljena Komisija o nasilju, ki je nedavno pripravila prvo strokovno srečanje na temo **Nasilje v šoli in predstavila svoje ugotovitve.**

Marjan Gojkovič, predsednik komisije, je v uvodu povedal, da je bila komisija ustanovljena zato, da bi začeli javno govoriti o vrsti nasilja, ki je bila dozdaj bolj ali manj zamolčana - o nasilju nad učitelji. Meni, da v javnosti še vedno prevladuje mišljenje, da tovrstno nasilje sploh ne obstaja ali da obstaja v zelo majhnem obsegu ter da je poglavna težava v šolah medvrstniško nasilje ter nasilje učiteljev nad učenci. Anketa, ki jo je izpolnilo skoraj pet tisoč učiteljev in so jo predstavili ob koncu srečanja, je dovolj zgovorno pokazala, da je nasilje nad učitelji zelo razširjeno tako v naših šolah kot tudi sicer v širši družbi.

Tudi **Doroteja Lešnik Mugnaioni** je v svojem predavanju spregovorila o vse pogostejšem nasilju nad učitelji. Med razlogi, da se o njem še ne govori dovolj, je tudi ta, da družba priznava le nekatere vrste nasilja. Sprašuje se, zakaj je v javnosti toliko slišati o medvrstniškem nasilju, medtem ko se nasilja nad

Doroteja Lešnik Mugnaioni

učitelji sploh ne omenja. Zdi se, kot da so nekatere oblike nasilja povsem 'normalne' in sprejemljive, govoriti o drugih pa je skoraj prepovedano. Ob tej misli je vzpostavila analogijo z nasiljem v družini: vsi priznavamo, da so žrtve nasilja v družini največkrat otroci. Skoraj nočemo pa priznati, da so žrtve družinskega nasilja lahko tudi ženske, starejši ali invalidne osebe. Ko se redke žrtve družinskega nasilja vseeno odločijo nasilje prijaviti, njih neprenehoma preverjajo, potrebno je dodatno dokazovanje in nasploh se nasilje nad njimi potiska na rob po-

membnosti in se zanj vedno išče opravičilo. Podobno je v šolah, kjer se javno govori zgolj o nasilju med otroki in nad njimi, o učiteljih pa se ra- je previdno molči.

Leta zamolčanih primerov, nerazumevanja drugih učiteljev in vse pogostejši pojavi nasilja pa so nekatere učitelje prisilili, da so si upali javno spregovoriti o njem. Po besedah Doroteje Lešnik Mugnaioni je prišlo do t. i. kritičnega trenutka, do kritične mase, ko ni več mogoče potlačevati vse pogostejšega nasilja nad učitelji. Odslej bo o tej temi treba govoriti bolj odkrito, jasno in odločno.

Učitelji se pri svojem delu ne srečujejo zgolj z nasilnimi učenci. Vedno več je tudi nasilja vodstva šole, staršev, okolja in medijev. Vse to je posledica spremenjenih razmerij moči v družbi. Če je bil učiteljski poklic še do nedavnega med najbolj cenjenimi in so imeli učitelji poleg avtoritete v rokah lahko za vsak primer tudi palico, je danes položaj skorajda obrnjen. Spremenjeni pravilniki o pravicah in dolžnostih učencev spreminjajo učitelje v birokrate in jim jemljejo vso avtoriteto, učenci in njihovi starši pa lahko močneje vplivajo na šolo.

Na mnogih šolah se - tu izstopajo predvsem šole v večjih mestih - učitelji in ostali

zaposleni srečujejo z različnimi oblikami nasilja, od psihičnega, fizičnega in besednega do spolnega, ekonomskega ter institucionalnega.

Udeleženci strokovnega srečanja niso želeli iskati razlogov za vse več nasilja v šolah in družbi nasploh, temveč so želeli predvsem opozoriti, da so tudi učitelji vse pogosteje žrtve nasilja. Obenem so skušali najti tiste ukrepe, ki bi pripomogli rešiti to težavo. Morda je najpomembnejše, da si prenehamo zatiskati oči in se delati, da nasilja nad učitelji ni. Vse prevečkrat se je namreč dogajalo, da se vodstvo šol ni odzvalo na nasilje nad zaposlenimi, žrtve pa tudi med kolegi niso naletele na razumevanje in podporo. Treba bo spreminjati odnos do nasilja, razviti občutljivost zanj, povečati znanje o njem ter se učiti spretnosti dobre prakse pri obravnavi in preprečevanju nasilja.

Marjan Gojkovič je ob koncu srečanja poudaril, da bo boj proti nasilju nad učitelji najbrž med novimi nalogami sindikata. Dovolj zgovoren je podatek, da kar 34,1 odstotka vprašanih učiteljev meni, da so slabo zaščiteni pred vsemi oblikami nasilja, le delno pa se počuti zaščitenih 53,2 odstotka učiteljev. Sviz bo moral sprejeti strategijo preprečevanja nasilja in dejavno podpreti prizadevanja za njegovo omejevanje. Doroteja Lešnik Mugnaioni je predlagala, da bi imel Sviz lahko poseben telefon ali strokovno službo, ki bi ob nasilju učiteljem ponudila psiho-socialno pomoč, obenem pa bi imela še informativno in pravno vlogo.

[po svetu]

BELGIJA

Novi člani Izobraževalne internacionale

Na zadnjem sestanku Izobraževalne internacionale (EI) v Bruslju so v organizacijo sprejeli pet novih članic, in sicer SYNEC in FECASE iz Kameruna, PSEUM z Malavija, TOPPS s Filipinov in VPONU iz Ukrajine. EI ima tako že več kot 26 milijonov članov v skupaj 319 pridruženih organizacijah iz 163 držav in pokrajin.

BOSNA IN HERCEGOVINA

Učitelji stavkajo

Neodvisna sindikata osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja sta po neuspešnih pogajanjih z vladama v začetku marca začela s stavko v Unsko-sanskem in Zeniško-dobojskem kantonu. Zaposleni zahtevajo izenačitev plač in ostalih prejemkov z drugimi službami v javnem sektorju ter nadaljevanje pogovorov z vlado. Povprečna mesečna plača zaposlenih v osnovnih šolah v Zeniško-dobojskem kantonu znaša 369 konvertibilnih mark (kar je nekaj več kot 45.000 tolarjev), v Unsko-sanskem pa 424,5 konvertibilne marke (približno 52.000 tolarjev). Za prehrano dobijo od pet do šest konvertibilnih mark (70 tolarjev), medtem ko jim potnih stroškov in regresa ne izplačujejo. Pismo podpore stavkajočim smo poslali tudi s Sviza.

SURINAM

Sindikata stavka, vlada ukrepa

Vlada in sindikat izobraževanja v Surinamu sta leta 1998 končala pogajanja o plačah in drugih prejemkih. Od takrat do zdaj je bila inflacija 250,9-odstotna, zato je sindikat zaprosil vlado za nova pogajanja, a vlada tega ni sprejela. Sindikat se je zato odločil za stavko, vlada pa je kot povračilni ukrep sprožila na sodišču spor proti sindikatu ter se odločila za dodaten pritisk nanj tudi s tako imenovanim ukrepom "no work, no pay".

FILIPINI

Atentat na sindikalna predstavnika

Na Filipinih sta bila v atentatu ubita profesor Efen Turla in Salvador Escanilla. Član Izobraževalne internacionale ACT (Alliance of Concerned Teachers) je sporočil, da sta bila tarči napada zaradi svoje nepopustljivosti pri obravnavi spornih vprašanj, posebne naklonjenosti do marginaliziranih in podcenjenih sektorjev in zaradi spodbujanja celostne institucionalne prenovne Politehnične univerze Filipinov.

BURUNDI

Zapri predstavnik učiteljskega sindikata

Oblasti v Burundiju so aretirale in zaprle dva predsednika učiteljskih sindikatov, ki sta bila izpuščena šele po posredovanju EI. Burundijska vlada sindikatom odreka pravico do stavke in se ogiba pogovorom z učiteljskimi sindikati, saj noče uresničiti dogovora, ki so ga sprejeli že na pogajanjih junija predlani.

[pravna pisarna]

ODPRAVNINE

Odpravnina je denarni znesek, ki je izplačan v enkratnem znesku in do katerega ima delavec pravico v primerih, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih (v nadaljevanju zakon). Okvirno ločimo dve vrsti odpravnine, in sicer odpravnino v primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi in odpravnino ob upokojitvi.

Obveznosti glede izplačila odpravnine v primeru odpovedi pogodbe s strani delodajalca določa 109. člen zakona, ki predpisuje tudi pogoje za izplačilo te vrste odpravnine: delavec je upravičen do odpravnine, če je prišlo do odpovedi pogodbe s strani delodajalca zaradi poslovnih razlogov ali nesposobnosti.

Po zakonu je osnova za izračun odpravnine povprečna mesečna plača, ki jo je ali bi jo prejel delavec v zadnjih treh mesecih pred odpovedjo pogodbe. Višina odpravnine je po zakonu odvisna tudi od trajanja zaposlitve pri delodajalcu. Tako pripada delavcu odpravnina v višini:

- 1/5 osnove za izračun odpravnine za vsako leto dela pri delodajalcu, če je zaposlen pri delodajalcu od več kot enega leta do pet let;
- 1/4 osnove za vsako leto dela pri delodajalcu, če je zaposlen pri delodajalcu več kot petnajst let;
- 1/3 osnove za vsako leto dela pri delodajalcu, če je zaposlen pri delodajalcu nad petnajst let.

Pri določanju višine odpravnine zakon postavlja tudi najvišji možni znesek, ki ne sme presežati desetkratnika osnove za izračun odpravnine. Dopusčča pa možnost, da se na ravni kolektivne pogodbe dejavnosti določi drugačna višina odpravnine. V skladu s 7. členom in četrtem odstavkom 109. člena zakona se v šolstvu uporablja 40. člen Kolektivne pogodbe za dejavnost vzgoje in izobraževanja (v nadaljevanju Kpviz), ki določa, da delavcu, ki mu preneha delovno razmerje iz operativnih razlogov, pripada 50 odstotkov njegove plače v zadnjih treh mesecih, in sicer za vsako leto dela v vzgojno-izobraževalnih zavodih. Pri tem določba kolektivne pogodbe ne vsebuje zgornje omejitve višine odpravnine.

Druga vrsta odpravnine je odpravnina ob upokojitvi. Po 132. členu zakona je delavec upravičen do te odpravnine ne glede na razlog za upokojitev in ne glede na čas zaposlitve pri zadnjem delodajalcu. Zakon določa absolutno višino odpravnine - dve povprečni mesečni plači v Republiki Sloveniji za preteklo tri mesece ali dve povprečni mesečni plači delavca za preteklo tri mesece, če je to za delavca ugodnejše. Tudi v tem primeru zakon dopušča, da lahko kolektivna pogodba določa za delavca ugodnejšo višino odpravnine ob upokojitvi. Določba 101. člena Kpviz določa, da delavcu pripada ob upokojitvi odpravnina v višini treh povprečnih mesečnih plač v Republiki Sloveniji ali treh zadnjih plač, če je to za delavca ugodnejše.

Zlasti je treba opozoriti, da se odpravnini izključujeta. Zakon v drugem odstavku 132. člena namreč izrecno določa, da delavec, ki je upravičen do odpravnine v primeru odpovedi pogodbe o zaposlitvi po 109. členu, hkrati ni upravičen do odpravnine ob upokojitvi po 132. členu zakona. Če je odpravnina, ki jo delavec prejme za primer odpovedi pogodbe, nižja od odpravnine ob upokojitvi, je delodajalec dolžan plačati razliko. Iz zapisanega lahko povzamemo, da je delavec upravičen le do ene odpravnine in da zakon z določbo o plačilu razlike med zneski posameznih odpravnin določa, da pripada delavcu višja odpravnina.

JADRANKA ZUPANC

[najdebata]

NA FORUMU O FORUMU

Na Svizovem forumu se je pred kratkim razvila tudi debata o samem forumu.

"To novo temo sem pripravila, da bi lahko člani predstavili novim prihodnjim sočlanom, kaj se na tem forumu sploh dela, za kaj je uporaben, kakšna so naša mnenja o njem itd." Forumovci imajo o tem različna mnenja, vendar ni nihče od njih pokazal pretiranega navdušenja:

"Forum bi bil lahko precej boljši - predvsem, če ne bi vseboval samo jamranja, ampak bi ljudje poročali tudi o tem, kako so se uprli in naredili kaj za to, da jih nadrejeni in drugi ne bi samo izkoriščali."

"Forum kot forum. Nič boljši, nič slabši od ostalih, meni znanih."

Nekateri razpravljalci so bili v svojem razmišljanju o forumu vsaj nekoliko manj kritični: "Vsebine foruma so zelo pestre. Dotikajo se vsakodnevne problematike ..., vendar niso pozabili dodati: "... a praviloma ostajajo brez kvalificiranih odgovorov."

Namen našega foruma je, da bi se vsi zaposleni v izobraževanju, znanosti in kulturi na njem lahko pogovarjali o aktualnih vprašanjih, ki se nas tičejo po strokovni in osebni plati, si izmenjavali izkušnje in se v težavah lahko obrnili po nasvet k drugim uporabnikom. Lahko pa bi se nenazadnje zgolj sproščeno pogovarjali.

Tako je forum mnogim od vas že prihranil marsikateri trenutek strahu in vam pomagal: "Tj, lupčka za tvoje informacije, ker so me rešile strahu! Tudi zaradi tebe je moj svet lepši! Včeraj sem opravila strokovca!!!:) Imela sem vprašanja, podobna tvojim."

Pred kratkim se je na forumu oglasila tudi zaskrbljena mama, ki piše: "Imam hčer, ki je pri trinajstih začela jecljati. Imeli smo velike težave, da je končala srednjo šolo, kajti vedno je bila tarča posmeha svojih sošolcev, še posebno, kadar je morala odgovarjati ustno. Zaradi teh težav je zapadala v velike depresije. Po končani srednji šoli se je vpisala na fakulteto, kjer se srečuje s podobnimi težavami. Obupala je in razmišlja, da bi prekinila študij. Prosil bi vas, da mi napišete, ali imajo takšni študentje kakšne možnosti, da bi študij dokončali v pisni obliki. Velika težava so namreč obvezne vaje, kjer bi morala govoriti pred navzočimi študenti. Za pomoč se vam zahvaljujem."

Če lahko pomagate pri tej težavi, ste vabljeni, da se nam pridružite na forumu.

Za konec še razmišljanje nekega forumovca o ostalih uporabnikih: "Udeleženci? Po objavi sodeč kar zanimivi ljudje. Glede na pripadnost Svizu in v javnosti poznane težave bi mogoče pričakoval nekoliko bolj energične debate. Ne samo energične, tudi bolj konkretne."

Da bi bile debate res še bolj neposredne, ste vabljeni tudi vi. Pridružite se nam na spletnem naslovu www.sviz-sl.si/forum in z drugimi uporabniki delite svoje težave, vprašanja ali izkušnje.